

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1365/04
01.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca DOO "D" čiji je punomoćnik V., advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija i ekonomije - Poreska uprava - Organizaciona jedinica Regionalni centar Novi Sad, radi poništaja rešenja broj 413-17/2004 od 5.2.2004. godine, u predmetu poreza na prenos apsolutnih prava, u nejavnoj sednici veća održanoj 1.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije, Poreska uprava, Regionalni centar Novi Sad, Filijala Sombor broj 413-8-345/03 od 9.12.2003. godine, kojim je tužiocu, kao poreskom obvezniku, poreza na prenos apsolutnih prava primenom poreske stope od 5% na poresku osnovicu od 79.000.000,00 dinara, utvrđen porez u iznosu od 3.950.000,00 dinara.

Podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog organa zbog toga što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i zbog toga što nisu pravilno primenjene odredbe Zakona o porezima na imovinu. Naveo je da je reč o prodaji stečajnog dužnika u stečajnom postupku pri kojoj ne dolazi do gašenja pravnog subjektiviteta stečajnog dužnika već do promene osnivača, da u tom smislu navedeni Zakon, ili poreski organi u primeni tog zakona, ne prave jasnu razliku da je i dalje vlasnik celokupne imovine pravno lice "S", da je, u konkretnom slučaju, u stvari, izvršena privatizacija jednog pravnog subjekta u društvenoj svojini, prodajom osnivačkih i upravljačkih prava u pravnom licu u privatnoj svojini i da je bilo mesta primeni odredaba Zakona o privatizaciji. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu odbije.

Po razmatranju upravnih spisa, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, sud je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja, i upravnih spisa proizlazi da su stečajni upravnik u DIP "S" u stečaju, kao prodavac i tužilac kao kupac, zaključili ugovor o prodaji pravnog lica DIP "S" u stečaju, da je ugovor overen u sudu 14.1.2003. godine, da je prodaja izvršena na osnovu člana 129. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji i zaključka Trgovinskog suda u Somboru ST br. 737/01, da je kupac isplatio kupoprodajnu cenu ostvarenu u neposrednoj pogodbi a u iznosu od 79.000.000,00 dinara, da je nakon toga stečaj obustavljen, da je 30.6.2003. godine izvršena promena oblika organizovanja i upis preduzeća u sudski registar kao društva sa ograničenom odgovornošću čiji je jedini osnivač tužilac sa osnivačkim ulogom u visini kupoprodajne cene i da je poreska prijava podneta 14.1.2003. godine.

Kod ovakvog stanja stvari i s obzirom na odredbe člana 129. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji, koji je bio na snazi u vreme zaključenja navedenog ugovora o kupoprodaji pravnog lica ("Službeni list SFRJ" broj 84/89 i "Službeni list SRJ" br. 37/93 i 28/96) i odredbe člana 23. člana 24. stav 1. tačka 2. člana 25. stav 5. i člana 30. tačka 2. Zakona o porezima na imovinu ("Službeni glasnik RS" broj 26/01, 45/02 i 80/02), pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je rešenje doneto bez povrede pravila postupka, da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i na pravilnoj primeni materijalnog prava. Tuženi organ je pravilno ocenio i žalbene navode, koji su, uglavnom ponovljeni i u tužbi a date razloge je prihvatio i ovaj sud.

Navodi tužbe tužioca da kod prodaje stečajnog dužnika u stečajnom postupku ne dolazi do gašenja pravnog subjektiviteta stečajnog dužnika, već da dolazi do promene osnivača koja proizvodi promenu oblika svojine i oblika organizovanja, nisu od uticaja na odluku u ovom predmetu. Naime, članom 23. stav 1. tačka 3. Zakona o porezima na imovinu propisano je da se porez na prenos apsolutnih prava plaća i kod prenosa uz naknadu udela u pravnom licu i hartija od vrednosti. Na takav prenos apsolutnih prava, prema odredbi člana 30. stav 1. tačka 1. navedenog Zakona, stope poreza su proporcionalne i iznose 0,3%. Međutim, u konkretnom slučaju nije reč o takvom prenosu apsolutnih prava, bez obzira što je došlo do promena na koje je tužilac ukazao. Ovo stoga što je odredbom člana 24. stav 1. tačka 2. navedenog Zakona posebno propisano da se prenosom uz naknadu, u smislu

člana 23. Zakona smatra i prenos uz naknadu celokupne imovine pravnog lica u slučaju njegove redovne prodaje, likvidacije i stečaja, a prema odredbi člana 30. stav 1. tačka 2. istog Zakona, u vreme utvrđenja poreske obaveze, bilo je propisano da su na prenos ostalih apsolutnih prava iz člana 23. i 24. Zakona, stope poreza na prenos apsolutnih prava proporcionalne i iznose 5%. S obzirom na vrstu prenosa apsolutnih prava i navedene odredbe, nije bilo mesta primeni stope poreza 0,3% već stopi poreza od 5%, u kom smislu je razloge dao i tuženi organ.

Navodi tužbe koji se odnose na privatizaciju i s tim u vezi mogućnost primene Zakona koji regulišu tu oblast, nisu osnovani s obzirom da se ne radi o prenosu apsolutnih prava u postupku privatizacije.

Sud je cenio ostale navode tužbe, ali je našao da nisu od uticaja na drugačiju odluku.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilačke strane, Vrhovni sud je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 1.6.2005 godine, U br. 1365/04

Predsednik veća-sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar,

Milan Komlenović, s.r.

Za tačnost otpravka

zž